

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco,

Judecători

Iurie Diaconu,

Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Pruteanu Andrei XXXXXX, născut la
XXXXXX, originar din s.XXXXXXX, r-nul
XXXXXXX, domiciliat or.XXXXXXX,
str.XXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.04.2016 - 22.12.2016,

2. Instanța de apel: 08.02.2017 - 29.03.2017,

3. Instanța de recurs: 08.06.2017 - 05.07.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 22 decembrie 2016, Pruteanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pruteanu Andrei, având calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal de acuzare a lui Tacu Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, urmărind scopul de profit și îmbogățire ilicită, în perioada de timp martie 2013 - iunie 2015, a făcut declarații mincinoase, după cum urmează:

- la 26 martie 2013, Pruteanu Andrei, aflându-se în sediul Inspectoratului de poliție Hîncești, în cadrul audierii efectuate de către organul de urmărire penală al instituției nominalizate pe cauza penală nr.xxxxxxxxxx, intentată în baza art.152 alin.(1) Cod penal în privința lui Tacu Veaceslav, având calitatea de parte vătămată și fiind preîntâmpinat de răspunderea penală în baza art.312 Cod penal, pentru darea declarațiilor cu bună știință false, a declarat: „*în urma bătăii mi-am pierdut și brățara din aur de la mîină*”;

- la 28 martie 2014, Pruteanu Andrei, având aceeași calitate procesuală, în cadrul audierii la Judecătoria Hîncești, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală în baza art.312 Cod penal, la întrebarea avocatului apărării despre prejudiciul cauzat, a declarat: „*căciula „Adidas”, brățara pe care am cumpărat-o de la o persoană, avea 70 grame aproape, cu prețul de 22000 lei, nu este prețul ei real, am cumpărat-o de la Bucă Sergiu; brățara era pe mîină la mine, am cumpărat-o de la Bucă Sergiu cu 2-3 zile înainte de incident. Brățara era cam mare. Când mă duceam la Chișinău, am văzut că nu este brățara*”;

- la 08 mai 2015, Pruteanu Andrei, având aceeași calitate procesuală și fiind audiat suplimentar în ședința de judecată la Judecătoria Hîncești, a declarat: „*Am strâns bani și am*

cumpărat așa o brățară. Am avut numai una, adică am avut mai multe în decurs de mai mulți ani. În timpul acela costa mai ieftin. În timpul de față este mai scump, am adus certificat de la lombard unde lasam aur înainte. Am luat prețul de mijloc, nu de piață cel mai mare. După gramaj iese 94 400 lei. Am avut de mai demult brățara, am confirmarea privind costul. Am vrut să fac copia la brățară și să o vând, deoarece avea o construcție rară. Brățara o am din anul 2011. Brățara era a lui Bucă Sergiu. Am luat-o de la el să fac o copie și să o vând”;

- la 22 iunie 2015, fiind audiat suplimentar în calitate de parte vătămată și fiind avertizat de răspundere conform prevederilor art.312 Cod penal, pentru declarații intenționate mincinoase, în ședința de judecată la Judecătoria Hîncești, Pruteanu Andrei a declarat: „*Am spus că nu am avut numai o brățară, am avut trei. Din acelea trei acum nu am nici-una, am alta acum. Am adus biletul, ca dovadă cât costă un gram de aur, iată ce am vrut să arăt cu biletul. Am avut de 118, 117 și 108 sau 109 grame. Nu țin minte care la gramaj a dispărut, să vă spun sincer”.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul I.Russu în numele inculpatului A.Pruteanu, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că în acțiunea civilă a fost indicat că brățara din aur avea 117 grame din eroare, în susținerea cererii de chemare în judecată, precum și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a concretizat că a pierdut brățara de 70 grame; - inculpatul a declarat permanent că a pierdut brățara de 70 grame, iar faptul că la prima audiere în calitate de parte vătămată a menționat că a avut o brățară, iar ulterior că a avut 3 brățări, nu constituie importanță pentru acțiunea civilă și faptul dat nu a stat la baza condamnării lui V.Tacu; - nu este dovedit faptul că inculpatul a cunoscut cu certitudine greutatea brățării din aur, astfel că lipsește latura subiectivă a infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, a fost admis apelul declarat de avocat în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A.Pruteanu a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel, în urma judecării cauzei a constatat că, de către organul de urmărire penală, Pruteanu Andrei a fost învinuit că având calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal de acuzare a lui Tacu Veaceslav pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, urmărind scopul de profit și îmbogățire ilicită în perioada de timp martie 2013 - iunie 2015, a făcut declarații mincinoase, după cum urmează:

- la 26 martie 2013, Pruteanu Andrei, aflându-se în sediul Inspectoratului de poliție Hîncești, în cadrul audierii efectuate de către organul de urmărire penală al instituției nominalizate pe cauza penală nr.xxxxxxxxxx, intentată în baza art.152 alin.(1) Cod penal, în privința lui Tacu Veaceslav, având calitatea de parte vătămată și fiind preîntâmpinat de răspunderea penală în baza art.312 Cod penal, pentru darea declarațiilor cu bună știință falsă, a declarat: „*în urma bătăii mi-am pierdut și brățara din aur de la mîină”;*

- la 28 martie 2014, Pruteanu Andrei, având aceeași calitate procesuală, în cadrul audierii la Judecătoria Hîncești, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală în baza art.312 Cod penal, la întrebarea avocatului apărării despre prejudiciul cauzat, a declarat: „*căciula „Adidas”, brățara pe care am cumpărat-o de la o persoană, avea 70 grame aproape, cu prețul de 22000 lei, nu este prețul ei real, am cumpărat-o de la Bucă Sergiu; brățara era pe mîină la mine, am cumpărat-o de la Bucă Sergiu cu 2-3 zile înainte de incident. Brățara era cam mare. Când mă duceam la Chișinău, am văzut că nu este brățara”;*

- la 08 mai 2015, Pruteanu Andrei, având aceeași calitate procesuală și fiind audiat suplimentar în ședința de judecată la Judecătoria Hîncești, a declarat: „*Am strâns bani și am cumpărat așa o brățară. Am avut numai una, adică am avut mai multe în decurs de mai mulți ani. În timpul acela costa mai ieftin. În timpul de față este mai scump, am adus certificat de la lombard unde lasam aur înainte. Am luat prețul de mijloc, nu de piață cel mai mare. După gramaj iese 94 400 lei. Am avut de mai demult brățara, am confirmarea privind costul. Am vrut să fac copia la brățară și să o vînd, deoarece avea o construcție rară. Brățara o am din anul 2011. Brățara era a lui Bucă Sergiu. Am luat-o de la el să fac o copie și să o vînd*”;

- la 22 iunie 2015, fiind audiat suplimentar în calitate de parte vătămată și fiind avertizat de răspundere conform prevederilor art.312 Cod penal, pentru declarații intenționate mincinoase, în ședința de judecată la Judecătoria Hîncești, Pruteanu Andrei a declarat: „*Am spus că nu am avut numai o brățară, am avut trei. Din acelea trei acum nu am nici-una, am alta acuma. Am adus biletul, ca dovadă cât costă un gram de aur, iată ce am vrut să arăt cu biletul. Am avut de 118, 117 și 108 sau 109 grame. Nu țin minte care la gramaj a dispărut, să vă spun sincer*”;

Instanța de apel, verificând probele administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate și verificate suplimentar în cadrul instanței de apel, prin prima prevederilor normelor legale, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității și coroborării lor, și anume plîngerile depuse de V.Tacu la 16.10.2015 și de A.Pruteanu la 20.02.2013; procesele-verbale de audiere a lui A.Pruteanu din 26.03.2013 în cadrul ședințelor de judecată în calitate de parte vătămată, de examinare a informației de la casa de amanet „Louis D’or Prim” din 21.12.2015; cererea de chemare în judecată din 08.05.2015; biletul de amanet nr.297782 din 20.10.2012; informația de la casa de amanet din 19.05.2015; datele de pe CD-ul cu înregistrarea audio a declarațiilor lui A.Pruteanu; sentința Judecătoriei Hîncești din 09.07.2015; deciziile Curții de Apel Chișinău din 16.12.2015 și a Curții Supreme de Justiție din 06.06.2016 în privința lui V.Tacu, a ajuns la concluzia că probele date nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui A.Pruteanu.

Totodată, instanța de apel a concretizat că, în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul primei instanțe, inculpatul a declarat că brățara a dispărut după incidentul petrecut între el și V.Tacu, menționând că greutatea acesteia era de 70 de grame.

Reținând probele prezentate în cauză, instanța de apel a conchis că, nu poate constitui temei de tragere a lui A.Pruteanu la răspundere penală pentru declarații false, bazate pe cererea de chemare în judecată, conform căreia se indică greutatea brățării de aur de 117,4 grame și costul de 94 000 lei, deoarece declarația mincinoasă se face doar în fața organului de urmărire penală sau a instanței judecătorești, cu preîntâmpinarea de răspundere penală pentru darea de declarații false sub semnătură. Pe când în cazul dat a fost înaintată cererea de chemare în judecată cu indicarea datelor diferite față de cele indicate de către A.Pruteanu în cadrul audierii sale, iar din declarațiile inculpatului s-a constatat că cererea a fost întocmită de către avocat, care eronat a indicat gramajul brățării bazându-se pe biletul de amanet, dânsul doar a semnat-o fără a o citi.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că încadrarea acțiunilor lui V.Tacu în baza art.152 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă*”, s-a bazat pe declarațiile părții vătămate A.Pruteanu pe acea cauză penală, care în cea mai mare parte s-a referit la circumstanțele în care acesta a fost maltrat, pe declarațiile martorilor V.Moraru și

E.Costiuc, precum și pe rapoartele de expertiză medico-legale nr.662 din 13.12.2012, nr.6353, din 14.12.2012, nr.131 din 22.05.2013 și respectiv, nr.450 din 04.03.2015. Prin urmare, temei pentru pornirea procesului penal și tragerea la răspundere penală a lui V.Tacu, au servit probele enumerate, iar circumstanțele elucidate cu referință la greutatea brățării din aur, nu au influențat într-un careva mod condamnarea lui V.Tacu.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, pe parcursul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești, acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul că A.Pruteanu ar fi cunoscut cu certitudine greutatea brățării din aur, iar faptul că acesta a menționat că pe parcursul vieții până la momentul a avut trei brățări din aur, nu are nici-o relevanță și nu constituie obiect al învinuirii înaintate lui.

La fel, instanța de apel a conchis că, condiția de bază pentru tragerea la răspundere penală pentru darea de declarații false organului de urmărire penală și instanței judecătorești, nu a fost întrunită, deoarece actul de dispoziție de condamnare în privința lui V.Tacu, în partea încasării prejudiciului material s-a bazat pe faptul că cuantumul și nemijlocit costul brățării din aur nu a fost concretizată, astfel că în temeiul art.219 Cod de procedură penală, acțiunea civilă a fost lăsată spre examinare în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că apelul declarat de avocat a fost admis greșit, deoarece inculpatul la fiecare audiere a făcut declarații diferite cu referire la brățara de aur pe care a pierdut-o, gramajul acesteia și valoarea ei, denaturând intenționat unele momente; - caracterul mincinos al declarațiilor inculpatului a fost demonstrat și prin informația casei de amanet, conform căreia brățara pretinsă a fi pierdută în timpul conflictului din 12.12.2012, a fost de fapt gătată la 20.09.2012 și răscumpărată la 01.02.2013; - instanța de apel a stabilit eronat faptele denaturând conținutul lor; - declarațiile mincinoase a lui A.Pruteanu prezentate sub aspectul prejudiciului pretins se referea la împrejurările esențiale ale cazului, deoarece în baza lor instanța urma să decidă soluția în partea laturii civile, fiind adus prejudiciu procesului de înfăptuire a justiției.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expusă neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu achitarea lui A.Pruteanu în baza art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, considerând că instanța de apel a admis erori de fapt care au afectat soluția instanței, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În acest sens Colegiul atestă că, conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesual penale au fost respectate de către instanța de apel la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate în cauză de organul de urmărire penală și de prima instanță și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind achitarea lui A.Pruteanu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La acest capitol Colegiul penal constată că, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a audiat inculpatul A.Pruteanu și a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, și anume plângerile depuse de V.Tacu la 16.10.2015, de A.Pruteanu la 20.02.2013; procesele-verbale de audiere a lui A.Pruteanu din 26.03.2013, în cadrul ședințelor de judecată în calitate de parte vătămată în cauza penală în învinuirea lui V.Tacu, de examinare a obiectului din 21.12.2015; cererea de chemare în judecată din 08.05.2015; biletul de amanet nr.297782 din 20.10.2012; informația de la casa de amanet din 19.05.2015; datele de pe CD-ul cu înregistrarea audio a declarațiilor lui A.Pruteanu; sentința Judecătoriei Hîncești din 09.07.2015; deciziile Curții de Apel Chișinău din 16.12.2015 și a Curții Supreme de Justiție din 06.06.2016, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Potrivit textului deciziei instanței de apel, conținutul declarațiilor inculpatului A.Pruteanu, date în cadrul urmăririi penale și pe parcursul judecării cauzei penale s-au reținut în modul cum au fost depuse, nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie instanța de apel apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că acestea nu au format convingerea privind vinovăția inculpatului A.Pruteanu de comiterea infracțiunii ce i-a fost incriminată.

Prin urmare, instanța de apel, în temeiul art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, pe care suplimentar le-a cercetat, și anume declarațiile inculpatului, actele cauzei, și, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevând temeiurile care au dus la concluzia că vinovăția lui A.Pruteanu nu este dovedită.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a considerat că nu poate constitui temei de tragere la răspundere penală a inculpatului pentru declarații false, bazate pe cererea de chemare în judecată, conform căreia se indică greutatea brățării de aur de 117,4 grame și costul ei de 94 000 lei, or, declarația mincinoasă se face doar în fața organului de urmărire penală, sau a instanței judecătorești, cu preîntâmpinarea de răspundere penală pentru darea de declarații false sub semnătură. În cauză, instanța de apel a constatat că acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat cert că inculpatul, având calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal în privința lui V.Tacu, din interes material, ar fi prezentat cu buna-știință declarații mincinoase și că acesta ar fi cunoscut cert greutatea și costul brățării. Mai mult, la materialele cauzei lipsește un act care ar constata cu certitudine că greutatea brățării din aur este alta decât cea pe care a indicat-o A.Pruteanu pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești în cadrul cauzei

penale în privința lui V.Tacu. Astfel că, instanța de apel a identificat lipsa interesului material al inculpatului, drept urmare a declarațiilor false, așa cum invocă procurorul, reținând faptul că, conform hotărârilor judecătorești pronunțate în privința lui V.Tacu, acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material, înaintată de către A.Pruteanu a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în procedura civilă. Cu atât mai mult, drept temei pentru pornirea procesului penal și tragerii la răspundere penală a lui V.Tacu au servit alte probe, prin care s-a confirmat maltratarea lui A.Pruteanu, iar circumstanțele ce se refereau la pierderea brățării din aur, greutatea acesteia și costul ei nu au influențat în careva mod condamnarea lui V.Tacu.

Concomitent, Colegiul penal atestă că nu pot fi considerate ca fiind mincinoase declarațiile, în cazul în care trebuie de apreciat un prejudiciu material, dat fiind că, acest lucru poate fi soluționat doar de instanța de judecată, în urma examinării materialului probator, ținându-se seama de mărimea despăgubirii solicitate de parte.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului, precum că vinovăția inculpatului se dovedește prin certificatul de amanet și informația casei de amanet „Louis D’or Prim”, prin care se confirmă că brățara de aur pretinsă a fi pierdută, a fost găsită de către acesta la casa de amanet, deoarece, în acestea nu se conțin careva mențiuni cu referință la greutatea și nemijlocit valoarea brățării din aur. Totodată, inculpatul în ședința de judecată a indicat că, a prezentat biletul de amanet doar pentru a confirma costul unui gram de aur, dar nu greutatea brățării din aur pierdute.

Astfel, reieșind din partea descriptivă a deciziei, instanța de apel și-a argumentat motivat soluția, și a indicat din care considerente a apreciat probele prezentate de acuzare în folosul lui A.Pruteanu.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate în cauză, nu pot fi reținute ca temei de admitere a acestui recurs. Colegiul constată că, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar în conformitate cu prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în suportul învinuirii inculpatului și s-au apreciat astfel. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul reține că, invocarea de către acuzare în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi ca temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

Conform art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel corect a conchis asupra achitării inculpatului A.Pruteanu de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii, nefiind prezentate probe certe care ar dovedi incontestabil vinovăția acestuia.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2017, în cauza penală în privința lui Pruteanu Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 iulie 2017.

Președintele

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Petru Moraru